

Ismét az online térben

2021. március 12.

„Szárnyas lovon három huszár
minden reggel világra száll.
Felhőt kaszál, erdőt kuszál,
vihart habar három huszár.”

Ötletelő napról napra (csütörtök)

Zöld nap (Ma legyen rajtatok valami zöld! Fotókat szívesen fogadunk 😊)

1. ötlet: Mozgásos percek kavicssal

Rajzoljatok krétával, bottal 3 koncentrikus kört (mintha kokárda lenne)! gyűjtsetek egy tucat követ! Rajzoljatok vagy jelöljétek ki egy dobóvonalat és próbáljatok meg minél többkavicsot a legkisebb, középső körbe dobni!

Hányat sikerült a belsőbe, a középsőbe és a külső körbe dobnotok?

2. ötlet: Kincskereső

Folytassátok a kincskeresést, de ma fehér tárgyakat keressetek és tegyétek a pisosak és fehérek mellé! Melyikből találtatok a legtöbbet, legkevesebbet?

3. ötlet: figyelemfejlesztő ritmusjáték

Válasszatok ki egy tucat tárgyat az összegyűjtöttetek közül és rakjátok egymás mellé sorba! A pirosnál üssetek egyet az asztalra! A fehérnél tapsoljatok kettőt, a zöldnél üssetek egyet a combotokra! (Addig gyakoroljátok, amíg folyamatosan nem sikerül a mozdulatokat megcsinálni! Aztán, ha még van kedvetek, rakjátok ki új „ritmusképletet”!

Pihentető kávészünet a szülőknek 😊

Dal a huszárokról: <https://www.youtube.com/watch?v=KXX6uPMBiCA>

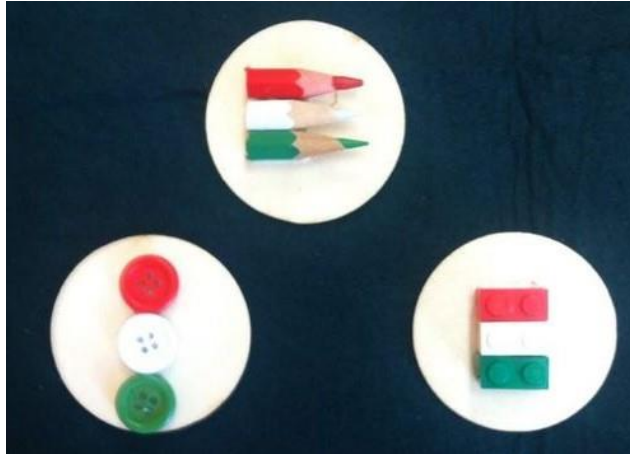
Kolompos: Jönnek a huszárok <https://www.youtube.com/watch?v=-P5dn23UrRw>

Bábjáték: János vitéz <https://www.youtube.com/watch?v=Lc6fQL1BYnM>

4. ötlet: Készítsünk kokárdát!

Ha már a kövek ügyis a kezetek ügyében van, fessétek rá a magyar zászlót és, ha a Fő tér felé jártok, tegyétek le az emlékműhöz!

Készíthettek piros, fehér zöld kitűzött gombokból, legóból, a rajzoláshoz már nem elég hosszú ceruzákból is.

5. ötlet: Készítsetek piros, fehér, zöld gyümölcstálat vagy kokárda süteményt!

Kokárda sütemény:

Hozzávalók

A barna réteghez

- 15 dkg háztartási keksz
- 10 dkg porcukor
- 5 dkg margarin
- 5 dkg étcsokoládé (olvasztott)
- 2 ek cukrozatlan kakaópor
- 20 ml habtejzín (vagy tej, szükség szerint)

A piros és zöld réteghez

- 15 dkg háztartási keksz
- 10 dkg porcukor
- 5 dkg margarin
- 20 ml habtejzín (vagy tej, szükség szerint)
- 10 csepp ételfesték (piros, zöld)
- 0.5 teáskanál császárkörte aroma
- 5 csepp keserűmandula aroma

A fehér réteghez

- 10 dkg kókuszreszelék
- 8 dkg porcukor
- 5 dkg margarin

Elkészítés

A barna réteghez

1. A barna réteghez a darált kekszet, a porcukrot, a kakóport összekeverjük.
2. Elmorzsoljuk a margarinnal, majd egy kevés tejszínnel és 5 dkg olvasztott csokival összegyúrjuk. Annyi tejszínt adunk hozzá, hogy könnyen nyújtható legyen, de ne lágy!
3. A piros és zöld réteghez is a darált kekszhez adjuk a porcukrot, elmorzsoljuk benne a margarint, és annyi tejszínt adunk hozzá, hogy kemény legyen, de összeálljon.
4. Ezután kettéosztjuk úgy, hogy a piros kicsit több legyen.
5. A piros réteghez egy kevés császárkörte aromát keverünk, hogy legyen valamilyen íze, meg piros ételfestéket, hogy színes legyen, a zöldhöz meg zöld színű keserűmandula aromát és zöld ételfestéket keverünk.
6. Mivel az aroma is lágyítja a tésztát, szórunk hozzá még egy kis kekszmorzsát, és először azzal keverjük el a festéket és az aromát. Gyurma állagú legyen!
7. A fehér réteghez a kókuszreszeléket a porcukorral, és a margarinnal gyúrjuk össze. (Sajnos nem volt szép fehér kókuszreszelékem itthon.)
8. A tésztát - 2 sütőpapír között lehet tapadásmentesen kinyújtani - kb. 8 mm vastagra nyújtjuk.
9. A középső zöld tésztából rudat sodrunk, azt betekerjük a kókuszosba, azt a pirosba, végül a kakaósba. Minden réteg csak egyszer érje körbe az előzőt! Nehéz pontosan kiszámítani. Ha szélesebb, levágjuk a fölösleget, ha nem ér össze, kipótoljuk.
10. Fóliába csomagoljuk a hengert szorosan, és jól lehűtjük. Vékony pengéjű késsel szeleteljük. Egy-egy karikákba egy fogpiszkálóval bordákat nyomkodunk, így hasonló lesz a kokárdához.

6. ötlet: Iskolára hangoló (Rajzolatok elő „mentére való díszeket és azt pontosan követve a vonalakat húzzátok át vastag színessel vagy vízfestékekkel)

Kutakodó!

Tudjátok meg, hogy mit jelképez a zöld szín a magyar zászlóban és írjátok meg nekünk mit is jelenthet ez a szó?

6. ötlet: Esti mesés percek: Mátyás király és a huszár

Mátyás király idejében történt, amit most elmesélek. Az ő híres fekete seregében volt egy huszár, aki erősen szerette az itókát. Hiába húztak rá hol huszonötöt, hol ötvenet, hogy az eget bölgőnek nézte: nem tudott leszokni az ivásról. Az ám, a bort nem unta meg az ebadta, de megunta a botozást, egyszer aztán - uccu neki, vesd el magad! - megszökött a seregből.

Már napok óta bujdosott a huszár erdőkön-mezőkön, egyszer aztán egy éjjel rengeteg nagy erdőbe ért, s ott messzire gyenge világosságot látott. Gondolta magában, hátha szállást talál, ment egyenest a világosság felé. Addig ment, mendegélt, míg egy nagy házhoz ért, ott aztán nem sokáig gondolkozott, benyitott az ajtón. Csak egy öregasszony volt a szobában, más senki.

- Jó estét, öreganyám! - köszönt a huszár. - Ad-e szállást s vacsorát?

- Se szállást, se vacsorát - mondta az asszony. - Jobb lesz, ha továbbállasz, ha kedves az életed, mert van nekem tizenkét fiam, zsvány mind a tizenkettő, s ha itt találnak, vége az életednek.

„No - gondolta magában a huszár -, jó helyre találtam beállítani.” De nem ijedt meg, s kérdezte az asszonyt:

- Hát aztán hogy híják a kend fiait, öreganyám? S hol vannak most?

Az öregasszony sorba megnevezte a fiait, s azt is megmondta, hogy most éppen a pincében vannak.

- No, akkor az isten áldja meg, öreganyám! - búcsúzott el a huszár, de csak úgy tett, mintha elmenne, ment egyenest a pince ajtajához, ott sorba kiszólitotta a zsványokat, s ahogy azok kidugták a fejüket, levágta a kardjával. Azzal visszament az öregasszonyhoz, s azt mondta:

- Meggondoltam a dolgot, öreganyám, mégiscsak itt maradok. Hát csak elé azzal a vacsorával!

- Nono, csak lassabban, mert mindjárt hívom a fiaimat - fenyegetődött az asszony.

- Hiszen szólíthatja kend, én már a másvilágra szólítottam őket.

Bezzeg hogy lett egyszeribe vacsora, de még milyen! A király is megnyalhatta volna a száját utána.

Hanem amint javában falatoznék a huszár, nyílik az ajtó, s belép egy vadászember, köszön illendőképpen, s mondja, hogy vadászni volt Mátyás királlyal, de valahogy elszakadt a társaitól, s nem találja az utat az erdőből kifelé.

- Sose búsulj azon, komám - mondta a huszár -, ülj ide mellém, s egyél-igyál.

A vadász nem is kérette magát, leült, aztán vacsorázás közben beszéltek erről-arról, s közben a huszár elbeszélte, hogy mért szökött meg a seregtől. Vacsora után lementek a pincébe, s haj, uram teremtőm, szemük-szájuk elállt a csodálkozástól: kádastul állt ott

az arany meg az ezüst!

- No, komám - mondta a huszár -, ez a sok pénz a királyt illeti, igaz-e?

- Hát hiszen illeti, illeti - mondta a vadász -, de gondoskodjunk magunkról is. - S ahogy ezt mondta, belemarkolt az aranyba.

- Visszatedd mindjárt, ilyen-olyan adta - rikkantott a huszár -, mert különben kettéhasítom a fejedet!

- No - mondta a vadász -, csak próbára akartalak tenni. Látom, hogy becsületes ember vagy. Ne félj, mert jelentem ezt a királynak, s tudom, nem marad el a jutalmad.

Volt a zsványoknak szekere, marhája temérdek, a tenger aranyat s ezüstöt mindjárt szekerekre rakták, s vitték Budára. Ahogy a palota elé értek, a vadász mondta a huszárnak, hogy csak maradjon kint, ő bemegy a királyhoz, s jelenti a dolgot.

Bement a vadász, de csakhamar ki is jött, mégpedig ragyogó fényes ruhában.

Bezzeg hogy a huszár nem ismert a vadászra.

- Hát te mit ácsorogsz itt? - förmedt Mátyás király a huszárra. Mert mondanom se kell tán, hogy ő volt.

Még szót se szólhatott a huszár, Mátyás király bement, aztán csakhamar újra kijött, de most vadászruhában, s biztatta a huszárt, hogy csak legyen békés türelemmel, mert nagy úr ám a király, nem lehet vele csak úgy egykettőre beszélni.

Azzal bement, s egy kis idő múlva megint abban a fényes ruhában jött ki, s erősen ráripakodott a huszárra, hogy mit ácsorog a palota előtt, takarodjék ki.

Hiszen éppen elég volt ennyi a huszárnak, megfordította a szekereket, de mikor indulóban volt, kijött a király vadászruhában.

- Hó, megállj, huszár, jere be, hívat a király!

Megy a huszár a vadász után, s ahogy belépnek, mondja a vadász:

- No, fiam; elég volt a tréfából, hát tudd meg, hogy én vagyok Mátyás király. Merthogy olyan becsületes voltál, ihol ez a kutyaőr: mától kezdve nemesember vagy, s mert hallottam vitézségedről, előléptetlek generálisnak.

Ott mindjárt felöltöztették a huszárt generálisnak, s mikor az ebédnek vége volt (mert bezzeg hogy a királlyal evett egy tálból a huszár), aranyos hintóba fogatott Mátyás király, s úgy küldötte vissza a huszárt a seregéhez.

Hej, örült a huszár, majd kiugrott a bőréből! Hanem mikor annak a falunak a szélére ért, ahol az ő ezrede táborozott, mit gondolt, mit nem, levette a generálisruhát, s közlegény ruhában állított be a faluba.

- Hej, te szerencsétlen - fogadták a pajtásai -, minek jöttél vissza! Most karóba kerül a fejed.

Hát csakugyan jöttek a főtiszt urak, s mindjárt parancsolták, hogy kötözzék meg a huszárt, de a huszár kirántotta a zsebéből a kutyaőrt, s azt mondta:

- Ohó!

Nagyot néztek a főtiszt urak, de még csak akkor bámultak nagyot, amikor megtudták, hogy a szökött huszárból generálist csinált a király. Bezzeg hogy most megbecsülték.

No, meg is becsülhették, mert attól kezdve mértékkel itta a bort. Nem vallott szégyent vele Mátyás király.